

**INDEX CAPITULORVM,
QVÆSTIONVM, ET ARTICVLO RV M,
QVAE IN HOC OPERE CONTINENTVR.**

**Liber primus Summu-
larum.**

- C**AP. 1. De modo in Dialectica
incipiendi, pag. 2.
Cap. 2. De termino in commu-
ni, pag. 3.
Cap. 3. De diuisione Terminorum ex
parte subiecti, pag. 4.
Cap. 4. De diuisione Terminorum ex
parte significata, & modi signifi-
cati, pag. 5.
Cap. 5. De Terminis ad inuicem com-
paratis, pag. 7.
Cap. 6. De Nomine, & Verbo, pag. 8.
Cap. 7. De Suppositione, Alienatione,
& Remotione, cap. 9.
Cap. 8. De diuisionibus suppositionis,
ibid.
Cap. 9. De Relatiuorum Suppositione,
pag. 12.
Cap. 10. De Ampliatione, Statu, & Re-
strictione, pag. 13.
Cap. 11. De Appellatione, & Diminu-
tione, pag. 14.
Cap. 12. De Diuisione, pag. 15.
Cap. 13. De Diffinitione, pag. 16.

**Liber secundus Sum-
mularum.**

- C**AP. 1. De Oratione, pag. 18.
Cap. 2. De Propositione, pag. 19.
Cap. 3. De multiplici Propositionis di-
uisione, ibid.
Cap. 4. De Oppositione simplicium Pro-
positionum, pag. 21.
Cap. 5. de conuersione, & æquipollen-
tia earundem, pag. 22.
Cap. 6. De Propositione Hypothetica,
pag. 23.
Cap. 7. De Propositione modali, pag.
24.

- Cap. 8. De alijs ad Propositionem mo-
dalem spectantibus, pag. 25.
Cap. 9. De Propositione exponibili,
pag. 26.

**Liber tertius Summu-
larum.**

- C**AP. 1. De Consequencia, & Argu-
mentatione in communi, pag. 3.
Cap. 2. De Syllogismo, pag. 29.
Cap. 3. De forma, seu figura Syllogis-
mi, ac de modis illius, pag. 30.
Cap. 4. De defectibus, qui in syllogis-
mis accidere possunt, pag. 33.
Cap. 5. De modo inueniendi medium,
ibid.
Cap. 6. De reductione syllogismorum
ostensua, pag. 33.
Cap. 7. De reductione syllogismorum
ad impossibile, pag. 35.
Cap. 8. De syllogismo expository, &
Enthymamate, pag. 37.
Cap. 9. De inductione & exëplo, p. 38.
Cap. 10. De modo proponendi, & res-
pondendi, quem disputantes seruare
debent, pag. 39.

Prooemialia.

- Q**uestio 1. Vtrum Logica sit scientia,
pag. 41.
Art. 1. An Logica sit, pag. 42.
Art. 2. An Logica recte in Docentem,
& utentem diuidatur, pag. 44.
Art. 3. An Logica Docens, & utens rea-
liter, An ratione distinguantur, pag.
46.
Art. 4. An Logica sit scientia, vt docēs,
vel vt utens, pag. 51.
Art. 5. An Logica sit scientia realis; An
rationalis, pag. 54.
Art. 6. An Logica sit scientia practica,
vel

I N D E X.

- vel speculatiua, ibid.
Art. 7. An Logica sub generali Philoso-
phia contineatur, pag. 56.
Questio 2. Vtrum Logica, sit scientia
communis, pag. 58.
Art. 1. An Logica sit ab alijs sciētijs, rea-
liter distincta, pag. 59.
Art. 2. An Logica sit necessaria ad alias
scientias comparandas, ibid.
Art. 3. An Logica sit ante alias scientias
addiscenda, pag. 61.
Art. 4. In quo genere causa Logica ad
alias scientias concurrat, pag. 62.
Art. 5. An Logica concurrat ad alias
scientias, vt docens, vel vt utens, ibi-
dem.
Art. 6. An Logica, vt utens, concurrat
ad sui acquisitionem in esse Docen-
tis, pag. 63.
Questio 3. An Syllogismus sit obiectū
Logicae, ibid.
Art. 1. An syllogismus sit adæquatum
Logicae obiectum, pag. 66.
Art. 2. An Logica sit vna scientia gene-
re ab obiecto, pag. 70.
Art. 1. An Logica sit vna scientia intrin-
seca vnitae, pag. 73.

Vniuersalia.

- Q**uestio 1. Vtrum vniuersale sit ens,
pag. 78.
Art. 1. An à parte rei dentur natura cō-
munes, pag. 80.
Art. 2. An natura communes distinguā-
tur à parte rei ab ipsis singularitati-
bus, pag. 85.
Art. 3. An natura communis sit vna vni-
tate formali minori vnitae numeri-
li, pag. 88.
Art. 4. An vnitae formalis sit positua,
vel priuatiua, pag. 90.
Art. 5. An natura communis à parte rei
sit corruptibilis, vel incorruptibilis,
pag. 92.
Art. 6. Per quid natura communis effi-
ciatur realiter singularis, pag. 94.
Art. 7. An vniuersale sit ens, pag. 102.
Art. 8. Per quem actum intellectus ha-
beat esse vniuersale, pag. 106.
Art. 9. An solus intellectus humanus
sit secundae intentionis fabricatiuus,
pag. 109.
Questio 2. An vniuersale sit per se in-
telligibile, pag. 111.
Art. 1. An intelligibilitas sit passio per
se vniuersalis, & entis rationis, pag.

112.
Art. 2. An vniuersale actu reflexo intel-
ligatur, pag. 114.
Questio 3. An vniuersale habeat ali-
quas proprietates, pag. 115.
Art. Vnicus. An proprietas vniuersalis
sit esse vnum in multis: aut esse prædi-
cabile de multis, pag. 116.
Questio 4. An vniuersale sit subiectum
Libri Porphyrij, pag. 118.
Art. 1. An vniuersale sit vniuocum, &
genus ad quinque prædicabilia, pag.
121.
Art. 2. An secundae intentiones cadant
per se sub Metaphysici consideratio-
ne, pag. 123.
Questio 5. An vniuersale subiectetur
in re, vel in intellectu, pag. 124.
Art. 1. An secundae intentiones subiecte-
tur in primis, pag. 127.
Art. 2. An secundae intentiones vere, &
per se, prædicentur de primis, pag.
129.
Art. 3. An secundae intentiones ad inui-
cem inter se prædicentur, pag. 131.
Questio 6. An vniuersalia sint tantum
quinque, pag. 133.
Art. 1. An diuisio vniuersalis in quin-
que prædicabilia sit sufficiens, p. 135.
Art. 2. An Porphyrius in his enumeran-
dis vniuersalibus debitum ordinem
seruauerit, pag. 136.
Art. 3. An in rebus dentur subijcibilia
in actu, pag. 137.
Art. 4. Per quam operationem intelle-
ctus resultet subijcibilitas, pag. 138.
Art. 5. Quae aptitudo constituat subijci-
bile in esse talis, pag. 120.
Art. 6. An sint tantum quinque subijci-
bilia, pag. 139.

Prædicabilia de genere

- Q**uestio 1. An locus sit generationis
principium, quemadmodum &
pater, pag. 140.
Questio 2. Quid sit diffinitum in gene-
ris diffinitione, pag. 141.
Art. 1. An omnia entia possint esse fun-
damentum genericitatis, pag. 143.
Art. 2. Quid sit diffinitum in diffinitio-
ne generis, & aliorum prædicabiliū,
pag. 144.
Art. 3. An genera, subalternū, infimum,
& supremum, specie distinguantur,
pag. 146.

I N D E X.

- Quaestio 3. An definitio generis sit conuenienter data, pag. 148.
- Art. 1. An uniuersale sit genus in hac diffinitione, pag. 152.
- Art. 2. An definitio generis sit quidditatiua, an descriptiua, pag. 153.
- Quaestio 4. An genus in actu exercito praedicetur de specie, pag. 155.
- Art. 1. An omnis praedicatio superioris de inferiori sit vera, pag. 160.
- Art. 2. An genus praedicetur de specie, ut totum, vel ut pars, pag. 161.
- Art. 3. An genus sumatur a materia, & differentia a forma, pag. 165.
- Art. 4. An genus, & differentia, dicant distinctas realitates ex natura rei unum per se reale metaphysice componentes, pag. 166.
- Quaestio 5. An illa particula, differentiibus specie, sit conuenienter posita in generis diffinitione, pag. 170.
- Art. 1. An ly differentiibus specie conuenienter ponatur in generis diffinitione, pag. 171.
- Art. 2. An genus de pluribus differentiibus numero praedicetur, pag. 173.
- Art. 3. An genus, in quantum genus, habeat passiones, pag. 174.
- Quaestio 6. An genus necessario requirat multas species, ibid.
- Art. 1. Possint ne genus in vna specie, & species in vno individuo conseruari, pag. 177.
- Art. 2. An genus vnica tantum relatione respiciat omnes species, pag. 178.
- Quaestio 7. An particula, in quid, conuenienter in diffinitione generis ponatur, pag. 179.
- Art. Vnicus. An praedicari in quid, quod conuenit generi, sit praedicare essentiam, per modum essentiae, pag. 180.
- Quaestio 8. Vtrum genus sit principium speciei, pag. 182.

De Specie.

- Quaestio 1. An haec definitio: Species est, quae praedicatur de pluribus, &c. sit conuenienter data, pag. 184.
- Art. 1. An species sit generis subijcibile, pag. 186.
- Art. 2. An adaequatus, & primus terminus generis sit sola species, subijcibilis, pag. 187.
- Art. 3. An species, in quantum subijci-

- bilis, sit uniuersalis, pag. 189.
- Art. 4. An species praedicabilis recte a Porphyrio diffiniatur, pag. 190.
- Art. 5. An ratio praedicabilitatis praesupponat relationem subijcibilitatis in specie: vel e contra: & vtrum vna sit alterius passio, pag. 191.
- Art. 6. An omnis natura specifica creata possit hos duos respectus fundare, pag. 192.
- Art. 7. An individuum sit per se diffinibile: recteque a Porphyrio diffiniatur, ibid.
- Art. 8. An de individuo detur scientia, pag. 194.
- Art. 9. An individuum eadem relatione subijcibilitatis respiciat speciem, & genus, ibid.
- Art. 10. An dentur individua, quae immediate generi subijciantur, pagina 196.
- Quaestio 2. Vtrum ista sit vera: plures homines sunt vnus homo, pag. 199.

De Differentia.

- Quaestio 1. An diuisio prima differentiae sit conueniens, pag. 204.
- Art. 1. An diuisio differentiae in communem, propriam, & propriissimam sit sufficiens, pag. 205.
- Art. 2. An praedicta diuisio sit simpliciter aequiuoca nuncupanda, pag. 206.
- Quaestio 2. An haec sit vera: Sortes senex differt a se ipso puero, pag. 208.
- Quaestio 3. An prima diffinitio Differentiae sit conuenienter data, pagina 210.
- Art. 1. An Differentia sit extra generis rationem, pag. 212.
- Art. 2. An Differentia actu, vel potentia, in genere contineatur, pag. 213.
- Quaestio 4. An differentia possit diffiniri, ibid.
- Art. 1. An Differentia propriissima prime intentionaliter sumpta possit diffiniri, pag. 214.
- Art. 2. An Differentia secunde intentionaliter capta diffiniri possit, pag. 215.
- Quaestio 5. An haec definitio: Differentia praedicatur de pluribus differentiibus specie in eo quod quale: sit conueniens, ibid.
- Art. 1. An Differentia propriissima recte in

I N D E X.

- in intermediam, & infimam diuidatur, pag. 219.
- Art. 2. Quod sit differentia subijcibile, pag. 220.
- Quaestio 6. An Differentia praedicetur in quale, pag. 222.
- Quaestio 7. An mortale sit differentia animalis rationalis diuisiua, & hominis constitutiua, pag. 223.
- Art. 1. An omnis differentia propriissima sit alicuius generis diuisiua, & speciei constitutiua, ac realiter distinctiua, pag. 227.
- Art. 2. An quatuor differentia diuisiua sit perfectio generis, quod diuisum, pag. 228.
- Art. 3. An detur genus infimum: & tale sit animal nuncupandum, ibid.

De Proprio.

- Quaestio 1. An Proprium sit uniuersale, pag. 230.
- Art. 1. Quid sit materiale proprium, ut est quantum praedicabile, pag. 232.
- Art. 2. An proprium sit uniuersale per ordinem ad speciem: an per ordinem ad individua speciei, pag. 233.
- Quaestio 2. An diffinitio proprii quarto modo sumpti sit conuenienter data, pag. 224.
- Quaestio 3. An proprium sit distinctum uniuersale ab accidente, pag. 236.
- Quaestio 4. An proprium necessario semper inest, pag. 239.
- Art. 1. An proprium pro materiali sit accidens realiter a subiecto distinctum, pag. 241.
- Art. 2. An de potentia absoluta possit subiectum esse sine passionibus, pag. 244.

De Accidente.

- Quaestio 1. Vtrum accidens sit de numero uniuersalium, pag. 247.
- Art. 1. Quod sit materiale, & substractum quinti Praedicabilis, pag. 249.
- Art. 2. Quod sit huius uniuersalis subijcibile, pag. 250.
- Art. 1. An accidentia huius praedicabilis propria, & subiectorum, existentia indigeant, pag. 251.
- Quaestio 2. Vtrum haec diffinitio sit conueniens: Accidens est, quod adest, &

- abest, &c. pag. 252.
- Art. 1. An diuisio accidentis inseparabile, in inseparabile sit bona, pag. 255.
- Art. 2. An inherencia sit essentia accidentis realis, pag. 256.
- Art. 3. An diffinitio tradita a Porphyrio sit secunde intentionaliter intelligenda, pag. 259.
- Art. 4. An praedicta diffinitio sit conuenienter data, pag. ibid.
- Quaestio 3. Vtrum proprium, & accidens possint dici de aliquo eodem, p. 261.

Ante Praedicamenta.

- Quaestio 1. An liber Praedicamentorum sit de decem vocibus decem primae generis rerum significantibus, pag. 264.
- Quaestio 2. Vtrum iste liber sit de decem Praedicamentis, ut de subiecto, pag. 268.
- Quaestio 3. An aliquid istis generalissimis sit uniuocum, pag. 271.
- Quaestio 4. Vtrum ens sit decem praedicamentis uniuocum, pag. 272.
- Art. 1. An ens sit uniuocum enti reali, & rationis, pag. 279.
- Art. 2. An ens reale sit uniuocum Deo, & creaturis, substantia, & accidenti, pag. 280.
- Art. 3. An ens reale possit secundam intentionem generis fundare, p. 286.
- Art. 4. An ens praedicetur quidditatiue de omnibus per se intelligibilibus, pag. 287.
- Quaestio 5. An diffinitio aequiuocorum sit conuenienter data, pag. 290.
- Art. 1. An diffinitio aequiuocorum sit sufficiens, pag. 292.
- Art. 2. An aequiuocum possit dici uniuocum, pag. 293.
- Art. 3. An omne nomen sit aequiuocum, pag. 294.
- Quaestio 6. An diffinitio uniuocorum sit conueniens, pag. 294.
- Quaestio 7. Vtrum genus sit uniuocum speciebus, pag. 297.
- Quaestio 8. Vtrum Denominatiua differant solo casu, pag. 298.
- Art. 1. An diffinitio denominationum sit bona, pag. 302.
- Art. 2. An concretum, & abstractum idem significant, pag. 303.
- Art. 3. An denominatiua, & analogae sint praedicata media inter uniuocum,

INDEX

- ca, & æquiuoca, pag. 304.
Quæstio 9. An prima Regula sit vera, pag. 306.
Quæstio 10. Vtrum aliquid possit esse in diuersis generibus, pag. 309.
Art. Vnicus: An eadem differentia possit esse duorum generum diuisiua, pag. 312.

Prædicamenta in communi.

- Quæstio vnica: Vtrum sint tantum decem generalissima, pag. 314.
Art. 1. An diuisiones complexorum, & incomplexorum sint bene traditæ, pag. 318.
Art. 2. An ens, quod diuiditur in substantiam, & accidens sit diuisum immediatum in decem prædicamenta, pag. 319.
Art. 3. An diuisio entis per se in decem genera sit sufficiens, pag. 320.
Art. 4. An ens per se immediate in decem genera per modos intrinsecos diuidatur, pag. 321.
Art. 5. An prædicamenta realiter distinguantur, pag. 322.
Art. 6. An res ponantur in prædicamento secundum esse reale: An secundum esse cognitum, pag. 323.
Art. 7. An res, quæ in Prædicamento ponuntur, abstrahant ab existentia, ibidem.
Art. 8. An detur vndecimum Prædicamentum reale respectu rerum super naturalium, pag. 324.
Art. 9. An detur vndecimum Prædicamentum secundarum intentionum, pag. 325.
Art. 10. An sola entia vniuoca, & incomplexa in Prædicamentis collocentur, pag. 326.
Art. 11. An entia incompleta, priuationes, & indiuidua, directe in Prædicamento collocentur, ibid.
Art. 12. An res ponantur in Prædicamento sub terminis abstractis, aut concretis, pag. 328.

De Substantia.

- Quæstio 1. Vtrum aliquis homo sit prima substantia, pag. 330.
Art. 1. An indiuiduum vagū dicat vnū

- conceptum commune, pag. 333.
Art. 2. Quæ sit ratio formalis huius Prædicamenti, pag. 334.
Art. 3. An generalissimum substantiæ in primam, & secundum diuidatur, pag. 335.
Art. 4. Quæ, & qualis sit hæc diuisio substantiæ in primam, & secundam, p. 337.
Art. 5. An diuisiones primæ, & secundæ substantiæ sint recte traditæ, pag. 338.
Quæstio 2. An istæ, cōsequentia teneat formaliter: animal prædicatur de homine: ergo de aliquo homine: color est in corpore: ergo in aliquo corpore, pag. 339.
Quæstio 3. An differentia de genere substantiæ sit substantia, pag. 344.
Quæstio 4. An partes substantiæ sint substantiæ, pag. 345.
Art. 1. An proprietates substantiæ sint recte ab Aristotele assignatæ, p. 348.
Art. 2. An substantia suscipiat magis, & minus, pag. 349.

De Quantitate.

- Quæstio 1. An Quantitas sit genus vnum, pag. 354.
Art. 1. Quare Quantitas ab Aristotele hic diuidatur, & non diffiniatur, pag. 358.
Art. 2. Quæ sit ratio formalis quantitatis in communi, pag. 359.
Art. 3. An substantia materialis habeat sine quantitate partem extra partem, pag. 361.
Art. 4. An Quantitas realiter distinguatur à re quanta, pag. 363.
Quæstio 2. An oratio sit quantitas discreta, pag. 364.
Art. 1. An vnitas numeralis sit aliquid positium reale, pag. 366.
Art. 2. An numerus sit vnum ens per se à rebus numeratis realiter distinctū, pag. 368.
Art. 3. An oratio sit vera species quantitatis discretæ, pag. 375.
Quæstio 3. An Aristoteles sufficienter enumeret species quantitatis continuæ, pag. 377.
Art. 1. An linea, superficies, & corpus, sint species quantitatis continuæ, pag. 380.
Art. 2. An locus sit species quantitatis continuæ, pag. 382.

Art. 3.

INDEX

- Art. 3. An Motus sit Per se species quantitatis continuæ, pag. 381.
Art. 4. An tempus sit vera species quantitatis continuæ à motu realiter distincta, pag. 385.
Quæstio 4. An quantitati sit aliquid contrarium, pag. 386.
Art. Vnicus: An istæ, & aliæ quantitatis proprietates ipsi in quarto modo conueniant, pag. 389.

De Relatione.

- Quæstio 1. An genus Relationis sit genus vnum, pag. 392.
Art. 1. An ratio huius Prædicamenti sit ordo ad aliud, pag. 398.
Art. 2. An esse, ad, constituat speciale genus à reliquis essentialiter distinctū, pag. 399.
Art. 3. An omne, quod includit esse, ad, in hoc Prædicamento collocetur, pag. 401.
Art. 4. An formalis, & præcisa ratio Relationis sit ordo ad terminum, pag. 401.
Quæstio 2. An secunda notificatio relationum, quam ponit Aristoteles sit conuenienter data, pag. 404.
Art. 1. Quæ conditiones ad hoc Prædicamentum requirantur, pag. 407.
Art. 2. An Relatio huius generis possit immediate in Substantia, & in alia relatione fundari, pag. 408.
Art. 3. An Relatio realis per aliquam actionem producatur, & cuius sit talis actio, pag. 409.
Art. 4. An Relatio realis realiter à suo fundamento distinguatur, pag. 411.
Art. 5. An Relationes huius generis distinguantur etiam per fundamenta: & quot sint talia distinctiua, pag. 414.
Art. 6. An primus modus Relatiuorum sit recte assignatus, pag. 415.
Art. 7. An secundus modus sit conuenienter traditus, pag. 417.
Art. 8. An tertius modus sit recte assignatus, pag. 418.
Art. 9. An diffinitio Relatiuorum recte ab Aristotele assignetur, pag. 420.
Quæstio 3. Vtrum Relatiua sint simul natura, ibid.
Art. 1. An Relatiua sint contraria, pag. 423.
Art. 2. An sit Relationum proprium

- suscipere magis, & minus, pag. 424.
Art. 3. An esse simul natura, & cognitione, sit Relatiuorum proprietās in quarto modo, pag. 425.
Quæstio 4. Vtrum in diffinitione vnus Relatiui necessarium sit ponere suū correlatiuum, pag. 426.
Art. 1. An Relatio possit esse sine Termino, pag. 429.
Art. 2. An Terminus sit de quidditate Relationis, pag. 430.
Art. 3. An Terminus terminet relationem sub ratione Absoluti: An Relatiui, ibid.
Art. 4. An generalissimum Relationis: & quælibet alia Relatio inferior: habeat terminum adæquatum, & immediatum, pag. 434.
Art. 5. An Relatiuum per suum correlatiuum debeat diffiniri, pag. 436.
Quæstio 5. Vtrum idem possit per se referri ad diuersa, cap. 437.
Art. 1. An Relationes multiplicentur, Terminis multiplicatis, pag. 441.
Art. 2. An filius vnica Relatione respiciat patrem, & matrem: & e contra, pag. 444.

De Qualitate.

- Quæstio 1. Vtrum species Qualitatis conuenienter assignentur, pag. 445.
Art. 1. An Aristoteles recte qualitatem diffiniat, pag. 455.
Art. 2. An Habitus, & Dispositio sint species qualitatis inter se essentialiter distinctæ, pag. 456.
Art. 3. An Potentia, & impotentia, inter se, & à reliquis, essentialiter distinguantur, pag. 458.
Art. 4. An Passio, & Passibilis qualitas, differant specie inter se, & ab alijs, pag. 460.
Art. 5. Quæ qualitates in his speciebus ponantur, pag. 463.
Art. 6. An forma, & figura, essentialiter differant, pag. 464.
Art. 7. An Species qualitatis conuenienter assignentur, pag. 466.
Art. 8. An Quatuor species Qualitatis conuenienter ordinentur: & sufficienter numerentur, pag. 467.
Quæstio 2. Vtrum proprietates qualitatis sint recte traditæ, pag. 468.

Art. 1.

- Art. 1. An prædictæ proprietates conueniant qualitati in quarto modo, pag. 471.
 Art. 2. Quomodo Qualitas suscipere magis, & minus, dicatur, pag. 472.

De Actione, & Passione.

- Quæstio 1. Vtrum Actio sit forma respectiua, pag. 475.
 Art. Vnicus: An Actio sit relatio, pag. 477.
 Quæstio 2. Vtrum Actio sit relatio extrinsecus adueniens, pag. 483.
 Art. 1. An dentur relationes extrinsecus aduenientes, ibid.
 Art. 2. An Actio sit Relatio extrinsecus adueniens, pag. 480.
 Quæstio 3. Vtrum Actio in agente, vel in passio, subiectetur, pag. 482.
 Art. 1. An Actio sit in agente subiectiue, pag. 483.
 Art. 2. An Passio sit vnum generalissimum ab Actione distinctum: & realiter in passio subiectetur, pag. 485.
 Quæstio 4. An Actio, & Passio, habeant proprietates, pag. 486.

De Vbi, & Situ.

- Quæstio Vnica: Vtrum Vbi, & Situs, essentialiter inter se distinguantur, pag. 488.
 Art. 1. Quæ sit ratio formalis Vbi, pag. 489.
 Art. 2. An Vbi habeat species, & proprietates aliquas, pag. 490.
 Art. 3. An Situs sit vnum genus ab Vbi realiter distinctum, ibid.
 Art. 4. An Situs habeat species, & proprietates, pag. 492.

De Quando.

- Quæstio Vnica: in quo consistat ratio prædicamenti Quando, pag. 493.

- Art. 1. In quo ratio huius prædicamenti consistat, ibid.
 Art. 2. An omnis duratio possit Quando positium fundare, pag. 495.
 Art. 3. Quæ sint species, & proprietates Quando, pag. 496.

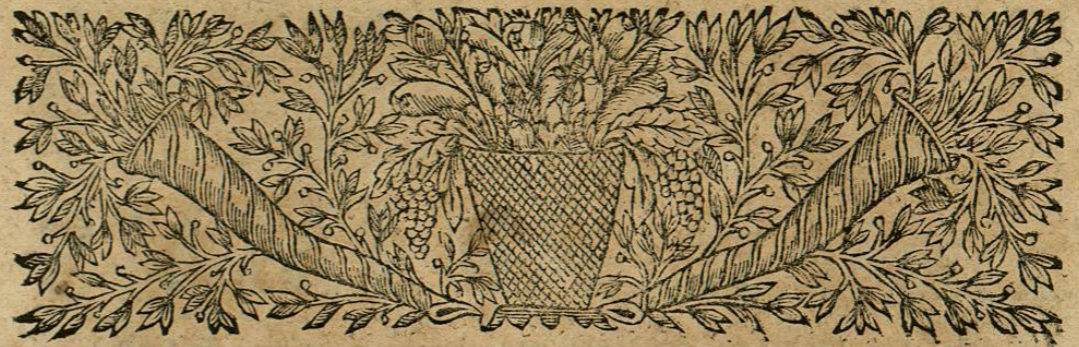
De Habitu.

- Quæstio Vnica: Vtrum Habitus sit habitudo inter habentem, & vestem habitam, pag. 498.
 Art. 1. An Habitus sit vnum generalissimum: & in quo eius essentia consistat, pag. 499.
 Art. 2. An Habitus habeat species, & proprietates, ibid.

PostPrædicamenta.

- Quæstio 1. Vtrum oppositio sit accidens reale; vel intentionale, pag. 501.
 Art. 1. Quid; & quotuplex sit Postprædicamentum, pag. 507.
 Art. 2. An Oppositio in communi sit ens reale; vel rationis: & vtrum æquiuoce diuidatur, pag. 508.
 Art. 3. Quæ sit oppositio relatiua: & an sit oppositio realis, pag. 509.
 Art. 4. Quæ sit oppositio contraria, pag. 510.
 Art. 5. Quæ sit oppositio priuatiua, pag. 511.
 Art. 6. An cōtradictoria oppositio à priuatiua essentialiter distinguatur, pag. 512.
 Quæstio 2. Vtrum aliquas sint Contraria immediata.
 Quæstio 3. Vtrum discrimina inter opposita assignata sint recte tradita.
 Quæstio 4. Vtrum Aristoteles conuenienter assignet modos Prioris.
 Quæstio 5. Vtrum Aristoteles conuenienter distinguat species Motus, & modos Habere.

FINIS.

DIALECTICÆ
 ARISTOTELIS
 COMPENDIUM,

VVLGO SVMMVLÆ NVNCVPATVM

I V X T A D O C T R I N A M

IOANNIS DVNS, SCOTI, DOCTORIS

Subtilis, ac omnium Theologorum Principis.

P R Æ F A T I O.

V M certum sit apud omnes, atque ipsa experientia planum; triplicem esse intellectus nostri operationem; quarum Prima est simplicium apprehensio, siue apprehensio simplex, qua res simplices apprehendit, & quam prima elementa, ex quibus tota sui discursus structura coalescit: Secunda est compositio, seu diuisio, qua res simplices iam cognitæ componit, & diuidit; componit, per propositionem affirmatiuam, vnam de altera affirmando, sic: homo est animal; diuiditque; dum per propositionem negatiuam, vnam ab altera negat, sic: homo non est lapis: Tertia denique est argumentatio, siue discursus, qua ex vna propositione alteram infert: vt ex hac: Petrus est homo: hanc deducit: ergo Petrus est risibilis. Vnde Prima operatio est propter Secundam, & Secunda propter Tertiam: & Tertia Secundam, & Secunda Primam præsupponit: cum etiam nõ minus perceptum sit nostram scientiam in suo esse perfecto acquiri per syllogisticum discursum: ac tandem cum ab omnibus admittatur: Dialecticæ artem traditam à Philosophis fuisse ad diri-

gendum intellectum ne in suis scientificis discursibus aberraret; sed vt in illis modo scientifico se gerat: Idem Philosophorum Princeps Aristoteles totam Dialecticam, seu Logicam, in tres partes, iuxta triplicem operationem intellectus prædictam, diuisit: in libro namque prædicamentorum, de rebus simplicibus, quæ sunt primæ operationis obiecta, agit: in libris Perihermenias, de propositionibus, & alijs, quæ sunt obiecta secundæ, disserit: in reliquis vero libris: nempe Priorum, Posteriorum, Topicorum, & Elenchorum: de argumentatione, quæ tertiæ est operationis obiectum, pertractat.

Nos igitur, iuxta Maiorum morem, cupientes Tyronibus nostris quandam compendiarî summam totius Logicæ tradere: vt in ea, tanquam in quadam rudi, & imperfecta imagine, omnia à se in maiori Logica ad longam ad discenda præuideant: illam, secundum Aristotelicum ordinem, pariformiter in tres libros, iuxta triplicem intellectus operationem, ressecabimus. In Primo; de terminis res simplices significantibus, ex quibus propositiones sunt construendæ agemus: in secundum, de propositionibus ipsis, ex quibus argumentatio constituitur, disseremus: in Tertio tandem; de ipsa argumentatione disputabimus, ad quam, vt in proprium scopum, tota Dialecticæ cura dirigitur: vt apta ratiocinatione omnia concludat: ob id namque Aristotel. primo topicorum cap. 1. eam methodum, siue ratiocinandi artem appellat.